

Psaní i/y

1) Doplňte i/y

Pan B_l_ b_l_ ob_dl_

Pan B_l_ b_dl_ bl_zko B_liny nad B_střicí v pěkném b_lém ob_dl_. Ve svém novém b_dle stále něco b_l_ a nov příb_tek chystá i pro své milé holub_.

Většinou už jsou jen s_v_, neboť se mu pokřížil_, a tak musí napnout síl_, aby b_l_ ještě zb_l_. Proto jim postavil na dvou v_sok_ch b_dlech dvě oddělení holub_ b_dla, která jsou přib_ta k b_dlům několika star_m_ hřeb_. Stříšky jsou pob_ty b_l_m_ taškam_, které mu v_b_l_ při stavbě střechy, aby se barvam_ nelišil_. Pod nim_ v_s_ b_telné náp_sy, kam patří s_v_ a kam zase b_l_, aby se trefil_ holub_mil_, i kdyby letěl_ z poslední síl_.

Bedliv_ pan B_l_ z přib_tku vidí, jak jeho holub_ mávají křídla_. Zb_vá jen hb_tě vym_tit b_l_, aby i b_liny v zahrádce b_l_, nab_lit_náb_tek, vysm_čit stěny. Mil_ pan B_l_ si asi m_slí, že pob_t přib_l_ch bude všem l_b_. V čem se pan B_l_ přece jen m_l_?

Dva prameny

Za devater_m_ v_šinam_ a dolinam_ se v_pínal_ tři přev_soké skál_, jejichž špičaté vrchol_ v_čnival_ až k s_nému neb_. Pod n_m_ v_věral_ dva b_stré prameny. Černá a Bílá M_dlinka jim říkal_, neboť byl_ tak plné pěny, jako by byl_ posety sam_m_ m_dlov_m_ bublinkam_.

První se prodírala jedlov_m_ les_ a bab_kov_m_ houštinam_, v_váděla mezi omšel_m_ kameny, porostl_m_ s_v_m_ lišejníky, až zb_čována zv_řeným_ peřejem_ a přetáta pov_kujícím_ splav_ padala do nebezpečných hlubin. Druhá si v_skala mezi b_l_m_ skalinam_, zpívala si s ozvěnam_ a ov_nuta slunečním svitem h_řila duhov_m_ barvam_, se kterým_ si na pl_tkých mělčinách pohrával_ drav_pstruz_.

M_dlinky byl_ opředeny mnohým_ pověřam_. Zlé v_l_, které přeb_val_ mezi tmav_m_ kapradinam_, prý lidem škodil_, tajemné b_tosti s duhov_m_ závoji jim zase pomáhal_. Proto se jich lidé bál_ nebo jim důvěřoval_ podle toho, jací byl_ a co od nich potřeboval_. Ale původci dobra i zla jsme jenom m_sam_.

Apisov_ zlozv_ ky

Apis b_l nejsilnějším b_kem z celé dob_tčí farmy. Kdykoli ho v_pustil_ na družstevní pastviny, ušklíbl se pohrdlivě nad b_l_m_ jetel_ a zam_řil k sousedov_, kde sílil_ ozim_.

Apisov_ způsob_ se sotva komu líbil_, však ho za to na pastvině často b_l_ holem_. Když se o něho tlam_ sam_c pomluvam_ otřel_ či ztepilé jalovice příliš bělm_ koulel_, ušklíbl se a nepl_tval nadb_tečně silam_. Ale že ho k jalovicím neustále vodil_, díky tomu Apisov_ se pak čile telil_. Do stáda pak nov_ b_čci brz_čko přib_l_, a jak dnové na holině neúprosně míjel_, zbytečného přežv_kavce už neradi krmil_.

Líný Apis nepostřehl rozdíl_, neboť sm_sl_ se mu šťávou z b_lin zkalil_. Znovu se mu zb_střil_ až ve chvíl_, když ucítil pod kop_ty p_liny. Těm_ půdu v aréně vždy zdob_l_, když tam b_ky pro zábavu vodil_. Tam zp_chlého b_ložravce v l_tém boji zab_l_.